

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.265/2025/8. szám

A Debreceni Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (eljáró: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd, cím) által képviselt felperes neve (cím) felpereseknek – a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (eljáró: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben sajtó-helyreigazítás iránti perében a Nyíregyházi Törvényszék 8.P.20.314/2025/8. számú ítélete ellen az felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán folyamatban lévő másodfokú eljárásban meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti; a fellebbezett részében megváltoztatja és szövegezésében pontosítja akként, hogy az alperest arra kötelezi, hogy 5 (öt) napon belül a 2025.-i „*cikk címe*” című cikkel azonos betűméretezéssel és típussal, kommentár nélkül, tegye közzé a cikk megjelenési linkjén annak címe alatt és a lead felett mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 (harminc) napig a következő helyreigazító közleményt; egyidejűleg a ..x...hu internetes portál kezdőoldalán 24 (huszonnégy) óra időtartamban a „*Helyreigazítás 'helyreigazítás szövege'*”

Az alperest kiadó gazdasági társaság (cím) által fizetendő elsőfokú perköltséget az általános forgalmi adót is tartalmazó 1 713 758 (egymillió-hétszázötvenháromezer-hétszázötvennyolc) forintba felemeli.

Kötelezi a gazdasági társaság-t, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperes részére az általános forgalmi adó összegét is tartalmazó 331 159 (háromszázharmincegyezer-egyszázötvenkilenc) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

A fellebbezési illetéket – az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – legkésőbb ezen ítélet meghozatalának keltétől számított 60 (hatvan) napon belül kell megfizetni. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes 2017. május 2. és 2021. december 30. napja között a 'szervezet neve' elnöke volt. A szervezet 2020. szeptember 2. napi elnökségi ülésén a főtitkár határozati javaslata alapján az elnökség jelenlévő 11 tagja, a felperes tartózkodása és 10 igen szavazat mellett, meghozta az 52/2020/elnökségi határozatot, mely szerint a felperes elnöki tisztségéért havi bruttó 2,6 millió forint tiszteletdíjban részesül.

[2] 2025. napján az alperes által szerkesztett <https://www...x...hu> internetes oldalon megjelent „*cikk címe*” című, „*cikk alcíme*” alcímű, szerző nélküli írás, az ...y...hu portál egyik cikkére hivatkozva azt a közlést tartalmazta, mely szerint a felperes a 2020-as újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintba emelte a saját havi fizetését.

[3] A pert megelőzően a felperes eredménytelenül fordult sajtó-helyreigazítás iránti közlemény közzététele céljából az alpereshez.

[4] A perben a felperes a keresetében kérte az általa megjelölt tartalmú helyreigazító közlemény az internetes portál főoldalán kommentár nélkül 5 napon belüli közzétételét akként, hogy annak szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a sérelmezett közlést és annak címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig a helyreigazító közleményt, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig. A tárgyalás berekesztése előtt felszámította perköltségét a forintban meghatározott 160 euró + áfa óradíj mellett, a keresetlevél összeállítására és a képviselt féllel egyeztetés alapján 12, majd a perben a tárgyalásra felkészüléssel és jelenléttel összefüggésben további 9, mind összesen 21 munkaóra járó ügyvédi munkadíjban, valamint a tárgyalásra utazás 8 798 forint költségében.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a sérelmezett közlés aktuális közéleti vitához kapcsolódó, kellő ténybeli alappal rendelkező vélemény. Esetleges pervesztességére a felperes elsőfokú perköltségét 60 000 forint + áfa összegben ismerte el.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy öt munkanapon belül az internetes sajtótermékben az eredeti cikk megjelenési helyén a portál fő oldalán kommentár nélkül, a kifogásolt cikkel azonos szedési módban és betűmérettel tegye közzé tartalma szerint a keresetnek megfelelő következő helyreigazító közleményt: „*helyreigazítás szövege*” Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest kiadó gazdasági társaság-t, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek az általános forgalmi adót is tartalmazó 1 016 000 forint perköltséget, továbbá az államnak 36 000 forint kereseti illetéket.

[7] Az ítélet indokolása a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. §-a (3) bekezdésének, 10. §-ának, 12. §-a (1) és (2) bekezdésének; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. §-a (1)-(2) bekezdésének, 496. §-a (1)-(3) bekezdésének felhívásával kifejtette: a csatolt iratok alapján bizonyossággal megállapítható, hogy az alperes által közzétett írás nevesítetten a felperesre vonatkozóan valótlan tényről tartalmaz, amikor arra utal, hogy a felperes mint elnök saját magának emelte fel „fizetését” és valótlan, hogy mindezen titokban került volna sor. A valós, perben igazolt tények alapján ugyanis az akkor a 'szervezet neve' működésére vonatkozó szabályok mellett, egy előre közölt napirendi pontok közt szereplő főtitkári előterjesztésről a testület határozatképes elnöksége a döntés indokait is megadva határozott, ezért a felperes kellő alappal követelte helyreigazító közlemény közzétételét. Annak tartalmát az elsőfokú bíróság a világosság, egyértelműség és beazonosíthatóság követelményének felhívásával szövegezte meg, míg a helyreigazítás módozatát és időtartalmát illetően ugyanakkor – az indokolás szerint – a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően határozott.

[8] A perköltség viseléséről a Pp. 83. §-ának (1) bekezdés alapján rendelkezett, a kikötött ügyvédi munkadíj összegét azonban a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében foglalt szempontok felhívásával mérsékelte, *általánosságban* hivatkozva a perképviselési ügyvéd és a perbíróság székhelye közötti távolság megtételével munkából kiesett idő, az

elvégzett munka mennyisége és a gyakorlatában ismert piaci viszonyok figyelembevételével a józan ész rendezőelveire.

[9] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú ítélet részben megváltoztatását akként, hogy a helyreigazító közlemény közzétételére az alperes öt napos határidővel legyen köteles azzal, hogy az annak szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a sérelmezett közlést és annak címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig a helyreigazító közleményt, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig. Kérte a megítélt elsőfokú perköltséget további bruttó 688 960 forint ügyvédi munkadíjjal és 8 798 forint útiköltséggel felemelni.

[10] Előadta: az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat sértve határozott úgy, hogy öt munkanapon belüli közzétételről rendelkezett, holott a jogszabályi szöveg öt napon belüli közzétételt tartalmaz. Eltért a kereseti kérelemről az elsőfokú bíróság a közzététel a jogszabályi rendelkezésekhez igazodó, a szövegre kattintással linkkel elérhetőséget és a helyreigazító közlemény közzétételének időtartamát érintően, és ennek jogi indokát sem adta.

[11] Indokolatlanul mérsékelte az elsőfokú bíróság a felszámított perköltséget. Mivel az indokolásból megállapíthatóan az útiköltséget nem mérsékelte, így 399,55 forint/euró árfolyamból kiindulva, a kikötött 12,38 órára állapított meg ügyvédi munkadíjat a felszámított 21 munkaórával szemben, ennek indokait megfelelően nem részletezve, csak általánosságban adta meg, megsértve ezzel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 4. §-ának (1) bekezdésében írtakat. Eltért a Kúria hivatkozott precedensképes ítéletében foglalt szempontoktól is, amelyeket részletesen felsorolva kiemelte: a felszámított munkaórák mérséklésének nem volt helye.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[13] Az ítéltábla fellebbezés hiányában a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése értelmében nem érintette az alperest az elsőfokú ítéletben megjelölt tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére és 1 016 000 forint perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését; a fellebbezési eljárás tárgya ekként csak a helyreigazító közlemény közzétételének módja és a felperes magasabb összegű felszámított elsőfokú perköltségének megítélhetősége volt. A fellebbezést pedig az ítéltábla a következők szerint alaposnak találta:

[14] Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a közzététel módja tekintetében az elsőfokú ítélet rendelkezése nem egészében felelt meg a törvényi előírásoknak és az annak alapján kialakított bírósági gyakorlatnak.

[15] Az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[16] A helyreigazítási jog érvényesülését biztosító közzétételi kötelezettség teljesítésének módját részben az anyagi jogi, részben az eljárási szabályok határozzák meg. A Pp. 499. §-ának (1) bekezdése mindössze annyit tartalmaz, hogy ha a bíróság a keresetnek helyt ad, ítéletében az alperest – a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett – a bíróság által meghatározott szövegű helyreigazító közlemény közlésére kötelezi; míg az Smtv. 12. §-ának (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a helyreigazító közleményt internetes sajtótermék esetében a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közölni. A szűk körű szabályozás folytán az internetes közlések helyreigazító közleménye közzétételének a megfelelő módját, igazodva a sajtó-helyreigazítás törvényes céljához, a bírói gyakorlatnak kellett kialakítania.

[17] Az internetes sajtótermékek esetében a közlések sajátosságai a sérelmezett közlemény és a helyreigazító közlemény gyors és hatékony összekapcsolhatósága tekintetében a jogalkalmazás jogfejlesztő értelmezését igényelték a közzététel módját érintően. Az internetes cikkek jellemzően hosszú időn át, folyamatosan elérhetőek maradnak, még azt követően is – mivel a helyreigazítás folytán az eredeti közlés továbbra is fennmaradhat –, hogy a bíróság kötelezte a sajtószervet a helyreigazító közlemény közzétételére. Ezen túl egy internetes honlapon a közlések állandóan változó nagy száma miatt a folyamatosan elérhető közlemény mind nehezebben válik visszakereshetővé. Mindezen szempontok alapján alakította ki a joggyakorlat azt a sajátos megoldást, amellyel a hatékony és egyértelmű orvoslás követelményét egyidejűleg biztosíthatta. Ennek felel meg az a közzétételi mód, ha a helyreigazító közlemény rövid időn – 3-8 napon – belül egyrészt közzétételre kerül az eredeti közlemény linkjén hasonló módon és terjedelemben, kommentár nélkül a cím alatt és a lead felett legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti cikk hozzáférhető, és ezen túl azonos formai követelményekkel a helyreigazításra utaló cím, közlemény az internetes honlap kezdőoldalán rövid időtartamra – jellemzően 24 órára – megjelenik úgy, hogy arra kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető. (így Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.280/2022/4., 32.Pf.20.528/2020/6., 2.Pf.20.645/2024/6/II., Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.100/2019/9., Pf.III.20.453/2020/4.) Ezáltal valósítható meg a folyamatos elérhetőség és visszakereshetőség egyidejű megteremtése és az internetes közlések által okozott sérelem ilyen módon orvosolható.

[18] A kereset a helyreigazítás közzétételét úgy kérte, hogy a helyreigazító közleményt az alperes 5 napon belül a sajtóközlemény megjelenési helyén tegye közzé, és egyidejűleg a felperessel kapcsolatos valótlan híresztelés miatti közlemény szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a sérelmezett cikket és ekként ott – a cím alatt és a lead felett – helyezze el mindaddig a helyreigazító közleményt, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig. Helytállóan hivatkozott arra a fellebbezés, hogy a kereseti kérelemről az elsőfokú bíróság indokolatlanul tért el annyiban, hogy a közzétételre kötelezés nem igazodott a jogalkalmazói jogfejlesztő értelmezés elvárt szempontjaihoz. Az elsőfokú ítélet a keresetet egészében alaposnak találta, csak a helyreigazítás módját az egyértelműség követelményének egészében nem megfelelően határozta meg, ezért azt korrigálni volt szükséges. A sajtó-helyreigazítási perben a perbe vitt jog keretein belül a bíróság szabadon mérlegelheti a közzététel módját, ezért a jogintézmény céljának megfelelő a kérelemhez igazodóan olyan tartalmú közzétételre kötelezés, amely a helyreigazító közleményre utaló cím az internetes portál oldalán közzétételének rövid időtartamot biztosít, ezt követően elégséges a helyreigazítás az eredeti megjelenési helyen közzététele. Egyetértett azzal is az ítéltábla, hogy a sajtó-helyreigazítási perekben kialakult gyakorlat – különös tekintettel a napi

internetes megjelenést megvalósító sajtótermékekre – nem a munkanapokban, hanem a napokban teljesítést határozza meg, szükséges ezért ennek megfelelően is a közzétételre kötelezés kiigazítása. Az előzőek szerint ezért az ítéltábla úgy változtatta meg a helyreigazításra kötelezést, hogy kötelezte az alperest a helyreigazító közlemény a cikk megjelenési helyén, továbbá rövid időtartamra arra utaló cím kattintással linkkel a cikket közvetlenül elérhetővé téve való közzétételére.

[19] Alappal kifogásolta a fellebbezés a megítélt elsőfokú költség összegét is.

[20] A fél a peres eljárásban a jog érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült perköltség megtérítését a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján annak felszámításával kérheti. Ez a perköltség magában foglalja a jogi képviselő közreműködésével felmerült kiadásokat, ami az elsőfokú eljárásban az Ükr. alapján volt érvényesíthető. Ez lehetséges a megbízási szerződésben kikötöttek alapján (2. §), vagy a pertárgyérték alapulvételével (3. §). A jelen esetben a felperes az ügyvédjével kötött óradíjon alapuló elszámolást tartalmazó szerződés szerint számította fel a költség összegét, és a bíróságnak is ebből kellett kiindulnia.

[21] Az Ükr. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja nem határozza meg a felszámítható ügyvédi munkadíj mértékét, az egyértelműen szabad megállapodás tárgya. Ennek a szabad megállapodásnak azonban a 4. §-ának (1) bekezdése állít korlátot akkor, amikor feljogosítja a bíróságot – de csak akkor, ha azt az ellenérdekű fél vitatja – a kikötött ügyvédi munkadíj kivételes esetben történő mérséklésére. A még a korábbi jogszabályi környezetben, de az Ükr. végső előterjesztői indokolása által is kifejezetten felhívott, így a jogalkotó által egyértelműen az új szabályozás alapjaként elfogadott szempontrendszer adott a Kúria precedensértékű Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében, amikor annak [41] bekezdésében rögzítette, hogy a szerződésben megállapított munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő. Az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki, ha a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű.

[22] Az elsőfokú ítélet nem ítélte meg teljes egészében a pernyertes felperes javára a felszámított 160 euró + áfa óradíj számításával a keresetlevél összeállítását és a képviselt féllel egyeztetést alapján 12, majd a perben a tárgyalásra felkészüléssel és jelenléttel összefüggésben további 9, mind összesen 21 munkaóra járó, valamint 8798 forint útiköltség alapján összesen 1 713 758 forint elsőfokú költségét és ennek az Ükr. 4. §-ának (1) bekezdésében immár jogszabályi szinten is kötelezővé tett – a bírói gyakorlat által korábban is elvárt – tartalmi elemzéssel részletesen alátámasztott indokait sem adta. Ezzel szemben: a felperes által érvényesített kikötött 160 eurónak megfelelő összegű forint + áfa óradíj a jelenlegi ár- és értékviszonyok mellett, bár kétségtelenül magas, a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nem ellentétesen kirívó mértékű, ekként nem eltúlzott. Az ítéltábla a bírói gyakorlat alapján hivatkozik a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.363/2024/5. számú ítéletére, amely az ítélelhozatalakor 64 000 forint + áfa összegnek megfelelő óradíjat nem mérsékelte; valamint a Debreceni Ítéltábla Mf.I.50.005/2024/4. számú ítéletére, amely szerint a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján 40 000 forintos ügyvédi óradíj nem eltúlzott. Az ítéltábla pedig a per adatai, az iratok terjedelme és tartalma, a tárgyalásokra szükséges felkészülés, a jogi képviselő további cselekményei alapján nem tartotta kétségesnek a 21 munkaóra indokoltságát és ebből az okból sem találta mérsékelhetőnek a megítélt munkadíjat. Az

útiköltség indokoltsága és összege a periratok alapján ugyancsak igazolt. A felperes ezért alappal számíthatta fel a megjelölt teljes elsőfokú költséget.

[23] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján, a fellebbezés tartalma szerint a helyreigazítás módját és a felszámított elsőfokú költség egészének megítélését érintően, megváltoztatta.

[24] A felperes fellebbezése eredményre vezetett – az ítéltábla azt, hogy a kialakult bírói gyakorlathoz igazítva a portál kezdőoldalán 24 óra időtartamban nem a helyreigazító közlemény, hanem csak az arra utaló szöveg közzétételét rendelte el, különös tekintettel arra, hogy az alperes nem élt fellebbezéssel, a sajtó-helyreigazítási perekben a kérelemhez kötöttség kifejtett értelmezését is figyelembe véve, nem határozta meg részleges felperesi pervesztességgént – ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése és 499. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a kiadót a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú eljárásban a felperes által az Ükr. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint felszámított, a fellebbezés összeállítására 4 munkaóra számításával 160 euró + áfa forint értékének megfelelő ügyvédi munkadíj a 4. §-ának (1) bekezdése alapján az ellenérdekű fél ilyen irányú kérelme hiányában nem volt mérsékelhető. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyi illeték-feljegyzési jogos perben feljegyzett, az Itv. 39. §-a (3) bekezdésének c) pontja és 46. §-ának (1) bekezdése szerinti összegű fellebbezési illeték megfizetésére az ítéltábla a Pp. 499. §-ának (1) bekezdése és a 102. §-ának (1) bekezdése alapján a kiadót kötelezte a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (2a) bekezdése által meghatározottak szerint.

Debrecen, 2025. július 3.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Bakó Pál s.k. bíró